

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Kommissionen	
89/C 25/01	ECU.....	1
89/C 25/02	Resultater af licitationer (Fællesskabets fødevarerhjælp)	2
89/C 25/03	Meddelelse C(89) 175 om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (mælk og mælkeprodukter)	3
	Domstolen	
89/C 25/04	Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 13. december 1988 i sag 321/88 R, Jürgen Sparr mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Afslag på adgang til en udvælgelsesprøve</i>)	4
89/C 25/05	Sag 354/88: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. september 1988 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen Vleeswarenbedrijf Roermond BV mod Produktschap voor Vee en Vlees	4
89/C 25/06	Sag 355/88: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. september 1988 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen Slegers Vleeswarenfabrik BV mod Produktschap voor Vee en Vlees	4
89/C 25/07	Sag 356/88: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. september 1988 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen Kühne en Heitz BV mod Produktschap voor Vee en Vlees	4
89/C 25/08	Sag 363/88: Sag anlagt den 14. december 1988 af selskabet Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA og af selskabet Italsider SpA, begge i likvidation	5
89/C 25/09	Sag 364/88: Sag anlagt den 14. december 1988 af selskabet Acciaierie e Ferriere Lombarde Falck SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
89/C 25/10	Sag 369/88: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. december 1988 af undersøgelsesdommeren ved Tribunal du grande instance de Nice i straffesagen mod J. M. Delattre	6
89/C 25/11	Sag 371/88: Sag anlagt den 22. december 1988 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	7
89/C 25/12	Slettelse af sag 325/86	8
89/C 25/13	Slettelse af sag 76/88	8
89/C 25/14	Slettelse af sag 82/88	8
89/C 25/15	Slettelse af sag 83/88	8
89/C 25/16	Slettelse af sagerne 84, 85, 86 og 87/88	8
89/C 25/17	Slettelse af sag 224/88	8

II *Forberedende retsakter*

Kommissionen

89/C 25/18	Forslag til Rådets direktiv om den tilladte maksimale alkoholkoncentration i blodet hos førere af motorkøretøjer	9
89/C 25/19	Rådets genbehandlede forslag til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer	10

III *Oplysninger*

Kommissionen

89/C 25/20	Bekendtgørelse om licitation over eksportrestitutionen for blød hvede ved eksport fra Tyskland til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII og De Kanariske Øer	11
89/C 25/21	Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af majs til lande i zone I, II undtagen Sovjetunionen, III undtagen Sovjetunionen, IV, V, VI, VII og VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer	12

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

30. januar 1989

(89/C 25/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,7236	Spanske pesetas	129,344
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,9415	Portugisiske escudos	170,552
Tyske mark	2,08825	US-dollars	1,11725
Nederlandske gylden	2,35740	Schweizerfrancs	1,77531
Pund sterling	0,636066	Svenske kroner	7,08895
Danske kroner	8,10788	Norske kroner	7,53418
Franske francs	7,09901	Canadiske dollars	1,32338
Italienske lire	1527,28	Østrigske schilling	14,6918
Irske pund	0,780530	Finske mark	4,81311
Græske drakmer	173,174	Yen	145,153
		Australske dollars	1,27700
		Newzealandske dollars	1,84578

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).
Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKS af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Resultater af licitationer (Fællesskabets fødevarerhjælp)

(89/C 25/02)

i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2200/87 af 8. juli 1987 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af Fællesskabets fødevarerhjælp (EFT nr. L 204 af 25. 7. 1987, s. 1)

24. januar 1989

Forordning (EØF) nr.	Aktion nr.	Parti	Modtager	Produkt	Mængde (tons)	Leve- rings- trin	Antal bydende	Tilslagsmodtager	Licitations- pris (ECU/ton)
4056/88	1035/88	A	Licross/Haiti	FHAF	264	DEB	2	L. Wuensche — Hamburg (D)	710,25
		B	Licross/Haiti	FHAF	200	DEB	4	L. Wuensche — Hamburg (D)	710,25

BLT: Blød hvede	DUR: Hård hvede	HOLI: Olivenolie
FBLT: Mel af blød hvede	FMAI: Mel af majs	HCOLZ: Raffineret rapsolie
CBL: Sleben langkornet ris	GMAI: Gryn af majs	HPALM: Delvis raffineret palmeolie
CBM: Sleben middeldkornet ris	LEP: Skummetmælkspulver	HTOUR: Raffineret solsikkeolie
CBR: Sleben rundkornet ris	LEPv: Vitaminiseret skummetmælkspulver	DEB: Leveret frit lossehavn — losset
BRI: Brudris	LENP: Mælkpulver	DEN: Leveret frit lossehavn — ulosset
FHAF: Havre i flager	BO: Butteroil	EMB: Leveret frit afskibningshavn
MAI: Majs	B: Smør	DES: Leveret frit bestemmelsessted
SOR: Sorghum		

Meddelelse C(89) 175 om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (mælk og mælkeprodukter)

(89/C 25/03)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

(ECU)

Løbende licitation	Licitationsnr.	Dato for Kommissionens beslutning	Smørrets anvendelse	Maksimumsopkøbspris	Maksimumsbeløb for støtten	Forarbejdnings-sikkerhedsstillelse
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1589/87 af 5. juni 1987 om interventionsorganernes <i>opkøb af smør</i> ved licitation (EFT nr. L 146 af 6. 6. 1987, s. 27)	35	25. 1. 1989	<p>Smør med indhold af fedtstoffer mindre end 82 %:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Spanien — Irland — Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige <p>Smør med indhold af fedtstoffer 82 % eller derover:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Spanien — Irland — Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige 			Bud forkastet

DOMSTOLEN

KENDELSE

afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling
den 13. december 1988

i sag 321/88 R, Jürgen Sparr mod Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber

(Afslag på adgang til en udvælgelsesprøve)

(89/C 25/04)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive
offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 321/88 R, Jürgen Sparr ved advokaterne Schulze og Meyer, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos Gerd Recht, c/o Fulton Prebon SA, Rue Notre Dame 25, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Henri Etienne), angående en begæring om foreløbige forholdsregler, hvorved sagsøgeren har krævet, at der gives ham adgang til en udvælgelsesprøve, der svarer til udvælgelsesprøve KOM/A/621 (fuldmægtige, A 6 til A 7), subsidiært til en udvælgelsesprøve, der svarer til udvælgelsesprøve KOM/A/622 (assisterende fuldmægtige, A 8), har formanden for De Europæiske Fællesskabers Domstols Tredje Afdeling den 13. december 1988 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
2. *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EFT nr. C 307 af 2. 12. 1988.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. september 1988 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen Vleeswarenbedrijf Roermond BV mod Produktschap voor Vee en Vlees

(Sag 354/88)

(89/C 25/05)

Ved kendelse afsagt den 16. september 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. december 1988, har College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Haag, i sagen Vleeswarenbedrijf Roermond BV, Roermond, mod Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 2, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 3602/82 (¹) gyldig?
2. Ud fra hvilke kriterier skal det i bekræftende fald afgøres, hvorvidt der i henhold til denne bestemmelse foreligger muskelvæv og ben i det samme naturlige forhold som i de hele udskæringer?

(¹) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1982, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. september 1988 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen Slegers Vleeswarenfabriek BV mod Produktschap voor Vee en Vlees

(Sag 355/88)

(89/C 25/06)

Ved kendelse afsagt den 16. september 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. december 1988, har College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Haag, i sagen Slegers Vleeswarenfabriek BV, Vlijmen, mod Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 2, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 3602/82 (¹) gyldig?
2. Ud fra hvilke kriterier skal det i bekræftende fald afgøres, hvorvidt der i henhold til denne bestemmelse foreligger muskelvæv og ben i det samme naturlige forhold som i de hele udskæringer?

(¹) EFT nr. L 376 af 31. 12. 1982, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. september 1988 af College van Beroep voor het Bedrijfsleven i sagen Kühne en Heitz BV mod Produktschap voor Vee en Vlees

(Sag 356/88)

(89/C 25/07)

Ved kendelse afsagt den 16. september 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. december 1988, har College van Beroep voor het Bedrijfsleven, Haag, i sagen

Kühne en Heitz BV, Rotterdam, mod Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 2, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 3602/82 ⁽¹⁾ gyldig?
2. Ud fra hvilke kriterier skal det i bekræftende fald afgøres, hvorvidt der i henhold til denne bestemmelse foreligger muskelvæv og ben i det samme naturlige forhold som i de hele udkæringer?

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1982, s. 23.

Sag anlagt den 14. december 1988 af selskabet Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA og af selskabet Italsider SpA, begge i likvidation

(Sag 363/88)

(89/C 25/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. december 1988 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA i likvidation, Rom, og af selskabet Italsider SpA i likvidation, Genova, begge ved advokaterne Cesare Grassetto og Guido Greco, advokater med møderet for Corte di Cassazione i Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nico Schäffer, Avenue de la Porte Neuve 12.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at De Europæiske Fællesskaber og dermed Kommissionen er ansvarlig for det tab, sagsøgerne har lidt som følge af faldet i leverancer til hjemmemarkedet i 1984, 1985 og 1986 af produkter i produktgrupperne Ia, Ib og II.
- Det Europæiske Fællesskab og dermed Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne en erstatning som angivet i de i stævningen udfærdigede opgørelser ⁽¹⁾ eller med det højere eller lavere beløb, Domstolen måtte opgøre tabet til.

⁽¹⁾ Sagsøgerne har opgjort deres samlede tab således:

Produktgruppe	1984	1985
Ia + II:	53 992 620 000 lire	68 725 260 000 lire
Ib:	21 387 600 000 lire	14 278 680 000 lire
Produktgruppe	1986	
Ia + II:	104 299 920 000 lire	
Ib:	14 167 620 000 lire	

— De Europæiske Fællesskaber og dermed Kommissionen tilpligtes at betale renter af det nævnte beløb fra datoen for afsigelse af dom i sagen.

— Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I sagen rejses krav om erstatning for de tab, der er en følge af Kommissionens adfærd, idet denne ved forskellige undladelser og vildledende udtalelser har accepteret en overskridelse af de traditionelle handelsstrømme ved leveringer på det italienske marked, jf. artikel 15 B i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF ⁽²⁾. Kommissionen har handlet retsstridigt, idet den forsættligt og klart og systematisk har omgået ordningen ifølge artikel 15 B og herved navnlig tilsidesat forpligtelsen ifølge denne artikels stk. 4 andet punktum (dvs. forpligtelsen til at kræve, at virksomhederne udligner den konstaterede ubalance i deres traditionelle leverancer) i hele det tidsrum, ordningen har været gældende (i årene 1984, 1985 og 1986). Kommissionens adfærd i forbindelse med foranstaltningen i henhold til artikel 15 B, stk. 5, udgør også i det omfang, den skal tillægges betydning, en sådan retsstridig adfærd. Undladelsen af at anvende denne bestemmelse er udtryk for magtfordrejning og udgør desuden en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Kommissionen har desuden handlet retsstridigt ved udøvelsen af de skønsbeføjelser, der er tillagt den i henhold til artikel 10, stk. 1, i de generelle beslutninger om produktionskvoter og har herved ansporet til en betydelig overskridelse af de traditionelle handelsstrømme for så vidt angår undergruppen små svejste rør (henhørende under produktgruppe Ia). — Den skade, der er tilføjet de italienske virksomheder følger af de mængder af produkter i produktgrupperne Ia, Ib og II, der hidrører fra EKSF's øvrige medlemsstater, og hvis levering medfører en overskridelse af de traditionelle handelsstrømme. Det er alene virksomheder tilhørende Finsider-koncernen og selskabet Falck, der har måttet bære dette tab, idet de er de eneste producenter i Italien af produkter i produktgrupperne Ia, Ib og II.

⁽²⁾ EFT nr. L 29 af 1. 2. 1984, s. 1.

Sag anlagt den 14. december 1988 af selskabet Acciaierie e Ferriere Lombarde Falck SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 364/88)

(89/C 25/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. december 1988 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af selskabet Acciaierie e

Ferriere Lombarde Falck SpA, Milano, ved advokaterne Cesare Grassetti og Guido Greco, advokater med møderet for Corte di Cassazione i Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nico Schäffer, avenue de la Porte Neuve 12.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at De Europæiske Fællesskaber og dermed Kommissionen er ansvarlig for det tab, sagsøgerne har lidt som følge af faldet i leverancer til hjemmemarkedet i 1984, 1985 og 1986 af produkter i produktgrupperne Ia, Ib og II.
- Det Europæiske Fællesskab og dermed Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerne en erstatning som angivet i de i stævningen udfærdigede opgørelser⁽¹⁾ eller med det højere eller lavere beløb, Domstolen måtte opgøre tabet til.
- De Europæiske Fællesskaber og dermed Kommissionen tilpligtes at betale renter af det nævnte beløb fra datoen for afsigelse af dom i sagen.
- Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søagsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag 363/88.

⁽¹⁾ Sagsøgeren har opgjort deres samlede tab således:

Produktgruppe	1984	1985
Ia + II:	4 468 860 000 lire	5 100 240 000 lire
Ib:	1 669 200 000 lire	868 920 000 lire
Produktgruppe	1986	
Ia + II:	15 454 020 000 lire	
Ib:	1 649 200 000 lire	

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. december 1988 af undersøgelsesdommeren ved Tribunal du grande instance de Nice i straffesagen mod J. M. Delattre

(Sag 369/88)

(89/C 25/10)

Ved kendelse afsagt den 12. december 1988, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. december 1988, har undersøgelsesdommeren ved Tribunal de grande instance de Nice i straffesagen mod J. M. Delattre forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1

- i) Skal udtrykket »sygdom«, som det er anvendt i de ovenfor nævnte direktiver, fortolkes på samme måde efter en fællesskabsdefinition, eller kan enhver medlemsstat derimod gennemføre de nævnte direktiver under anvendelse af hver sin definition af udtrykket sygdom?
- ii) Såfremt udtrykket »sygdom« er underlagt en fællesskabsdefinition, kan en vare »A«, der betegnes som et levnedsmiddel i en medlemsstat, og hvis reklame-tekster henviser til naturlige fysiologiske funktioner (fordøjelse, galdeproblemer), i en anden medlemsstat da betegnes som et lægemiddel, når et fællesskabsdirektiv om harmonisering af regler vedrørende varen »B« (naturlig mineralvand, direktiv 80/77/EØF) udtrykkeligt fastslår, at de nævnte naturlige fysiologiske funktioner ikke kan anses som sygdom?
- iii) Såfremt der findes en fællesskabsdefinition af udtrykket »sygdom«, kan henvisninger til fornemmelser eller tilstande såsom sult, tungthed i benene, træthed og/eller kriblen (»en fornemmelse i overhuden, som tilskynder til at klø sig«) da ligeledes anses som henvisninger til sygdomme?
- iv) Såfremt enhver medlemsstat derimod selv kan fastsætte sin definition af »sygdom«, kan en medlemsstat da lovligt standse salget af et levnedsmiddel, som er behørigt kontrolleret og lovligt solgt i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at produktet henviser til en »sygdom hos mennesker« (efter den definition, denne medlemsstat har fastsat), selv om medlemsstaten ikke forinden har anmodet om en udtalelse fra de udvalg, der er nedsat for at undgå konflikter mellem nationale bestemmelser eller med fællesskabsretten, og herved navnlig fra Udvalget for Medicinske Specialiteter (nedsat ved direktiv 75/319/EØF), Det Stående Levnedsmiddeludvalg (afgørelse 69/414/EØF), Udvalget for Kosmetiske Midler (direktiv 76/768/EØF) og/eller Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter (direktiv 83/189/EØF og 88/182/EØF)?

Spørgsmål 2

- i) Kan en medlemsstat, jf. *Van Bennekom*-dommen, navnlig dens præmis 19, begrænse fri import og markedsføring af et levnedsmiddel, som er et ekstrakt af en normalt anvendt plante (hvidløg), og som er lovligt fremstillet, kontrolleret og solgt i en anden medlemsstat, under henvisning til, at produktets ydre form svarer til formen for et lægemiddel (pille, kapsel, tablet), selv om den samme ydre form er godkendt i fællesskabsretten (direktiv

85/573/EØF) i forbindelse med et andet produkt, der ligeledes er et ekstrakt af en almindelig anvendt plante (cikorie)?

- ii) Såfremt der svares bekræftende på spørgsmål i), er en sådan bestemmelse da berettiget efter fællesskabsretten (især artikel 36) og Domstolens praksis, når de nævnte planter udelukkende tilbydes i form af piller, kapsler eller tabletter af hensyn til hygiejne og holdbarhed, selv om det pågældende produkt a) ikke tilbydes som om det har helbredende eller forebyggende egenskaber ved menneskers sygdomme og endog er pakket i en æske med teksten »dette er ikke et lægemiddel«, b) ikke indeholder en bestanddel, hvis koncentrationsgrad gør det til et lægemiddel, og c) ikke indebærer en alvorlig risiko (som er videnskabeligt bevist) for den offentlige sundhed?

Spørgsmål 3

- i) Falder et lovbestemt apotekermonopol på salg af visse varer til offentligheden ind under »medlemsstaternes handelslovgivning«?
- ii) Såfremt svaret på spørgsmål i) er bekræftende, henviser den i direktiv 85/432/EØF indeholdte erklæring om »monopol på udlevering af lægemidler« da til lægemidler, som defineret i direktiv 65/65/EØF eller henviser den til lægemidler, som defineret af hver enkel medlemsstat?
- iii) Såfremt fællesskabsdefinitionen på lægemidler er anvendelig jf. spørgsmål ii), kan et »monopol på udlevering af lægemidler« da anses som en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion over for en vare, når monolet har til følge, at den fri omsætning heraf forhindres, *selv om varen* a) betegnes som et levnedsmiddel i den medlemsstat, hvor den er fremstillet, b) kontrolleres af den kompetente myndighed (*det belgiske sundhedsministerium*) i den samme medlemsstat, som i øvrigt attesterer, at varen er uskadelig for menneskers sundhed, og c) sælges i håndkøb til offentligheden (dvs. uden recept), men udelukkende af apotekere i importlandet?
- iv) Såfremt svaret på iii) er bekræftende, skal et sådant lovbestemt monopol til håndkøbsudlevering (dvs. uden recept) af visse varer da nødvendigvis kunne begrundes i henhold til artikel 36 i EØF-Traktaten, og skal det da være begrundet i en beskyttelse mod en reel fare for menneskers sundhed (sag 216/84, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (mælkeerstatninger), af 23. februar 1988, EFT nr. C 74 af 22. 3. 1988)?

Skal — i modsat fald — præamblen og indholdet i direktiv 85/432/EØF fortolkes således, at det giver medlemsstaterne hjemmel til lovligt af betegne en hvilken som helst vare som et lægemiddel, og derfor til at iværksætte konkurrencebegrænsende foranstaltninger over for varen, heri indbefattet en eneret for apotekere til håndkøbssalg (dvs. uden recept) af varen til offentligheden?

Spørgsmål 4

- i) Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 74/329/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler, der må anvendes i levnedsmidler, og specielt præambelens udtalelse om den frie omsætning af levnedsmidler samt direktivets artikel 2 fortolkes således, at de forbyder en medlemsstat at indføre restriktioner (f.eks. erhvervelse af en »administrativt udstedt markedsføringstilladelse«) i den frie handel (herunder den fri omsætning) med produkter (her især Guar, gummi), som er direkte nævnt i bilag I til direktivet?
- ii) Såfremt svaret på det første spørgsmål i) er benægtende, skal fællesskabsretten da ikke fortolkes således, at den *under alle omstændigheder* kræver, at en afgørelse, truffet af en myndighed i en medlemsstat, om indførelse af restriktioner (f.eks. erhvervelse af en »administrativt udstedt markedsføringstilladelse«) i den frie handel (herunder den frie omsætning) med produkter, som er direkte nævnt i bilag I til direktivet, i almindelighed skal være begrundet, berettiget jf. artikel 36 i Rom-Traktaten, og ikke udgøre et vilkårligt eller skjult middel til overtrædelse af fællesskabsretten?

Sag anlagt den 22. december 1988 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag 371/88)

(89/C 25/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 1988 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Jean-Claude Séché som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a) Det statueres, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, idet den har afvist at drage konsekvenserne af, at Domstolen har kendt artikel 73, stk. 2, i Rådets

forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ ugyldig, og navnlig har afvist at anerkende de rettigheder, som tilkommer arbejdstagere fra de andre medlemsstater, der er omfattet af fransk lovgivning, i medfør af artikel 73, stk. 1, og artikel 74, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 86 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 ⁽²⁾.

- b) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Efter Kommissionens opfattelse har Domstolens dom af 15. januar 1986 i sag 41/84 ⁽³⁾ ikke skabt et »retstomt rum«, eftersom ordene »anden ... end Frankrig« alene havde den betydning at henvise til den særlige ordning i artikel 73, stk. 2, og har mistet sin begrundelse og praktiske betydning som følge af, at denne ordning er kendt ugyldig.

⁽¹⁾ EFT specialudgave 1971 II, s. 366.

⁽²⁾ EFT specialudgave 1972 I, s. 149.

⁽³⁾ EFT nr. C 39 af 20. 2. 1986, s. 3.

Slettelse af sag 325/86 ⁽¹⁾

(89/C 25/12)

Ved kendelse af 23. november 1988 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 325/86, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 26 af 4. 2. 1987.

Slettelse af sag 76/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/13)

Ved kendelse af 13. december 1988 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 76/88, Eveline la Terza mod Domstolen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 106 af 22. 4. 1988.

Slettelse af sag 82/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/14)

Ved kendelse af 7. december 1988 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 82/88, Association des aciéries européennes indépendantes, European Independent Steelworks Association »EISA« mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 103 af 19. 4. 1988.

Slettelse af sag 83/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/15)

Ved kendelse af 7. december 1988 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 83/88, Cockerill Sambre SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 103 af 19. 4. 1988.

Slettelse af sagerne 84, 85, 86 og 87/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/16)

Ved kendelse af 7. december 1988 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sagerne 84, 85, 86 og 87/88 (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Millau), Société Simatic (84, 85 og 86/88) og Léon André (87/88) mod direktøren for Skattedirektoratet i Aveyron, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 96 af 12. 4. 1988.

Slettelse af sag 224/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/17)

Ved kendelse af 7. december 1987 har De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 224/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 230 af 6. 9. 1988.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om den tilladte maksimale alkoholkoncentration i blodet hos førere af motorkøretøjer

KOM(88) 707 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 12. december 1988)

(89/C 25/18)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Et af målene for den fælles transportpolitik er at fastsætte fælles regler for den internationale transport i Fællesskabet, især med hensyn til sikkerhedsforholdene for trafikanter i medlemsstaterne;

den voksende vejtrafik gør det stadig farligere at færdes i trafikken, og derfor stilles alle medlemsstaterne over for samme alvorlige sikkerhedsproblemer;

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet⁽¹⁾, vedtog den 19. december 1984 en resolution, hvori de forpligtede sig til at sørge for hurtig vedtagelse af færdselssikkerhedsforanstaltninger og opfordrede Kommissionen til at fremlægge forslag herom;

kørsel i spirituspåvirket tilstand anses for at være en medvirkende faktor ved en tredjedel eller mere af de 50 000 dødsfald, der om året sker i Fællesskabet som følge af færdselsulykker;

i Europa-Parlamentets beslutning af 13. marts 1984 om færdselssikkerhed⁽²⁾ henstilles det, at Kommissionen snarest muligt fremsætter forslag om fastsættelse af en tilladt maksimalgrænse for alkoholkoncentration på 0,80 mg/ml i blodet for alle førere af motorkøretøjer; i beslutningen af 18. februar 1986⁽³⁾ blev denne henstilling gentaget;

medlemsstaternes love om den tilladte maksimale alkoholkoncentration i motorføreres blod er forskellige; der er en stærk vejtrafik mellem medlemsstaterne, hvorfor en indbyrdes tilnærmelse af lovene om den tilladte maksimale alkoholkoncentration i motorføreres blod er ønskelig;

laboratorieforsøg har vist, at førernes reaktionstid forlænges væsentligt, og opfattelsesevnen i betydelig grad begrænses, når alkoholkoncentrationen overstiger 0,80; forsøg har ligeledes vist, at en sådan alkoholkoncentration er den væsentligste risikofaktor;

det er bevist, at evnen til at føre et motorkøretøj kan være nedsat betydeligt selv ved en alkoholkoncentration på 0,50, og at risikoen for at blive indblandet i en ulykke i så fald er mere end halvdanden gang så stor som ved kørsel i ædru tilstand —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved »førere af motorkøretøjer« enhver fører af et motordrevet køretøj med tre eller flere hjul eller af et motordrevet tohjulet køretøj.

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 21. 12. 1984, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. C 104 af 16. 4. 1984, s. 38.⁽³⁾ EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 35.

Artikel 2

Fra 1. januar 1993 fastsættes den maksimale tilladte alkoholkoncentration i blodet hos førere af motorkøretøjer til højst 0,50 mg alkohol pr. ml blod.

Artikel 3

1. Efter at have hørt Kommissionen gennemfører medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest tolv

måneder efter dets meddelelse. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at Kommissionen underrettes om de væsentligste bestemmelser i de nationale love, som de vedtager på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Rådets genbehandlede forslag til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽¹⁾

KOM(88) 783 endelig udg. — SYN 77

(Forelagt af Kommissionen ifølge EØF-Traktatens artikel 149.2 (d) den 12. december 1988)

(89/C 25/19)

Efter Europa-Parlamentets udtalelse ved anden behandling ⁽²⁾ inden for rammerne af samarbejdsproceduren om Rådets forslag til direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer ⁽³⁾, som Kommissionen har meddelt Rådet, har Kommissionen påny behandlet dets forslag og accepterer nu Rådets fælles holdning som beskrevet i Rådets dokument 7658/88 af 26. juli 1988, med følgende ændring:

I artikel 2, stk. 3, tilføjes det med fede typer trykte ord:

»3. Hvis et **kommende** direktiv i hovedsagen vedrører andre aspekter og kun i begrænset omfang de væsentlige krav i dette direktiv, skal dette andet direktiv indeholde bestemmelser, der sikrer, at det også omfatter kravene i dette direktiv.«

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 4. 2. 1988, s. 9.

⁽²⁾ EP 128.503 af 16. 11. 1988.

⁽³⁾ EFT nr. C 305 af 16. 11. 1987, s. 75.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Bekendtgørelse om licitation over eksportrestitutionen for blød hvede ved eksport fra Tyskland til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII og De Kanariske Øer

(89/C 25/20)

I. Genstand

1. Der holdes en licitation over restitutionen ved udførelse til tredjelande af blød hvede henhørende under KN-kode 1001 90 99.
2. Licitationen gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i:
 - Rådets forordning (EØF) nr. 2746/75 af 29. oktober 1975 ⁽¹⁾
 - Kommissionens forordning (EØF) nr. 279/75 af 4. februar 1975 ⁽²⁾
 - Kommissionens forordning (EØF) nr. 212/89 af 27. januar 1989 ⁽³⁾.

II. Frister

1. For den første af de ugentlige licitationer begynder fristen for indgivelse af bud den 27. januar 1989 og udløber der 2. februar 1989, kl. 10.00.
2. For de følgende ugentlige licitationer udløber fristen for indgivelse af bud hver uge torsdag kl. 10.00, undtagen i tidsrummet fra 17. marts til 23. marts 1989, hvor indgivelsen af bud suspenderes.

For den anden ugentlige licitation, og for de følgende, begynder fristen for indgivelser af bud at løbe fra den første arbejdsdag, som følger efter udløbet af den foregående frist.

III. Bud

1. De skriftligt afgivne bud skal senest på de i afsnit II angivne tidspunkter enten ved indlevering mod kvittering for modtagelsen eller ved anbefalet brev eller pr. telex, telefax eller telegram være indsendt til følgende adresse:

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 78.

⁽²⁾ EFT nr. L 31 af 5. 2. 1975, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 25 af 28. 1. 1989, s. 67.

Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (BALM), D-6000 Frankfurt am Main, Adickesallee 40 (telex 4-11475, 4-16044; telefax 1564-651).

Bud, der ikke sendes pr. telex, telefax eller telegram, skal sendes til den pågældende adresse i en forseglede dobbelt kuvert. Den inderste kuvert, der ligeledes skal være forseglede, skal bære påskriften:

»Bud i forbindelse med licitation over eksportrestitution for blød hvede til landene i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII og De Kanariske Øer — fortroligt«.

Indtil den pågældende har fået meddelelse om licitationstilslaget fra Tyskland, er de afgivne bud bindende.

2. Buddet samt bevis og den erklæring, der omhandles i artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 279/75, affattes på tysk eller engelsk.

IV. Licitationssikkerheden

Licitationssikkerheden stilles i tyske mark til det tyske interventionsorgans ordre.

V. Licitationstilslaget

Ved tilslaget grundlægges:

- a) retten til udstedelse i Tyskland af en eksportlicens med angivelse af den i buddet anførte eksportrestitution for den pågældende mængde. Desuden skal licensen indeholde angivelse af forudfastsættelsen for det tyske monetære udligningsbeløb

- b) pligten til i Tyskland at anmode om en eksportlicens for denne mængde.

Ændring af bekendtgørelse om licitation over restitutionen ved udførsel af majs til lande i zone I, II undtagen Sovjetunionen, III undtagen Sovjetunionen, IV, V, VI, VII og VIII, Den Tyske Demokratiske Republik og De Kanariske Øer

(89/C 25/21)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 294 af 18. 11. 1988)

Side 19, stk. 2, i punkt I »Genstand« affattes således:

- »2. Den samlede mængde, der kan være genstand for fastsættelse af maksimumseksportrestitutionen som nævnt i artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 279/75 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/86 ⁽²⁾, er på ca. 1 000 000 tons.«
-